

Tasavvuf ve Kara Delikler

Yayınlanma Tarihi: 28.10.2015

Yıldızlar ve Kara Delikler

Gökyüzünü ve evrenin gizemli yapısını inceleyen çeşitli bilim dalları vardır. Bunlar arasında Astrofiziği ve Kozmolojiyi sayabiliriz. Bu ilimler gökyüzündeki cisimlerin oluşlarını, yapılarını ve batışlarını incelerler. İncelenen gök cisimleri arasında, yıldızlar ve kara delikler önemli bir yer tutar.

Yıldız, ağırlıklı olarak hidrojen ve helyumdan oluşan, yoğun ve karanlık uzayda ışık saçan, gökyüzünde bir nokta olarak görünen plazma küresidir. Dünyada çıplak gözle görülebilen yaklaşık altı bin dolayında yıldız vardır. Dünyaya en yakın yıldız güneştir. Yıldızların parlamasının nedeni, çekirdeklerinde meydana gelen çekirdek kaynaşması (füzyon) tepkimelerinde açığa çıkan enerjinin yıldızın içinden geçtikten sonra dış uzaya ışınlama (radyasyon) ile yayılmasıdır.

Yıldızların oluşumu bilimde şu şekilde tasavvur edilmektedir: Yıldızlar, uzayda bulunan yüksek yoğunlukta (yine de dünya üzerindeki bir vakum odasından daha az yoğun olan) geniş bölgelerden oluşan moleküler bulutların içinde oluşur. Bu bulutlar yoğunlukla, hidrojenden ve helyum ile az miktarda daha ağır öğelerden ibarettir. İçinde yıldız oluşan bu tür bir bulutsuya örnek Orion bulutsusudur.

Bir yıldızın oluşumu bir moleküler bulutunun içinde oluşan ve sıklıkla bir üst novanın (büyük yıldız patlamaları) ya da iki gökadanın çarpışmasından oluşan şok dalgalarının tetiklediği kütle çekimsel bir kararsızlıkla başlar. Bulutlar birbirleriyle birleşerek büyürler. Kütlesi artan bulut, çekimsel gücün etkisiyle büzülür. Bulut büzülme ile parçalara ayrılır. Potansiyel enerji kinetik enerjiye dönüşür. Gaz parçacıkları hızlanır ve çarpışırlar. Sıcaklık artar. Bu durum basıncın artmasına neden olur. Çökme yavaşlar veya durur. Enerji yayılmaya başlar.

Her yıldız sürekli olarak gazın uzaya akmasına neden olan bir yıldız rüzgarı üretir. Yıldızların bu şekilde kaybettikleri kütle miktarı kayda değer değildir. Örneğin güneş ömrü boyunca kütlesinin ancak % 0,01' i kadar bir kütle kaybeder. . Milyonlarca sene boyunca parlayan bir yıldız sonunda yakıtını tüketmektedir. Bunun sonucu büzülme ve ısınmanın artmasıyla infilak etmektedir. Patlayan yıldızın bir kısmı uzaya

dağılırken çekirdek büzülmesi devam etmekte ve yoğunluğu da giderek artmaktadır. Sonunda koskoca yıldızın çapı birkaç km ye inince yoğunluk müthiş bir ölçüye çıkmakta ve artık ısıyı ve ışığı yutacak hale gelmektedir. İşte bu şekilde kara delikler oluşmaktadır.

Kara delik küçük ve buna karşılık güçlü ise nötron yıldızı adını alır. Nötron yıldızı, nükleer enerjisini tüketen yıldızın, toplam atomlarındaki elektronların ve çekirdeklerin birbirlerine yapışması ile oluşmaktadır. Süper sıkışık kütleyle sahip olan bu yıldız, kendi eksenini etrafında hızlı bir dönüş kazandığı için yeni nükleer parçacıklar, oldukça dar hüzmeler halinde dışarıya doğru fırlatılır. Bu sırada elektromagnetik radyasyon meydana gelir.

Bir nötron yıldızının çekirdek kütlesi güneş kütlesinin 2,5 katını aşarsa, yıldız kendi kütle çekimini karşı koyamayacaktır. Yıldızın fazla kilolarını atacak ne yakıtı ne de kütle çekime karşı koyacak gücü olacaktır. Bu kritik kütle aşan yıldız, kendi merkezine doğru çökmeyi ve ezilmeyi sürdürecektir. Bu şekilde yıldız bir kara deliğe dönüşmüş olacaktır. Yani kara delikler, kütlesi büyük bir yıldızlar mezarlığıdır.

Günümüzde karadeliklerin varlığı, astrofizikçilerin ve teorik fizikçilerin hemen hemen hepsinin onayını alarak kesinlik kazanmış durumdadır. Karadelikler diğer astrofizik cisimleri gibi bir astrofizik cisimidir. Temel özelliği, çekim alanlarının her türlü maddesel oluşumun ve ışınımın kendisinden kaçmasına izin vermeyecek derecede güçlü olması ve kütlesinin büyük olmasıdır.

Kara delikler Einstein'ın genel görelilik kuramıyla tanımlanmışlardır. Doğrudan gözlenememekle birlikte, çeşitli dalga boylarını kullanan dolaylı gözlem teknikleri sayesinde keşfedilmişlerdir. Karadeliklerin doğrudan gözlemlenmeleri çok güçtür. Merkez bölgesi fizik

kuramlarıyla tatminkar biçimde tanımlanamamaktadır. Karadeliğin merkezinde geçerli olan fiziksel kurallar bildiğimiz tarzda bir fiziksel kural değildir. Orada çekimsel tekillik denilen bir durum mevcuttur. Bu çekimsel tekilliği günümüzde tanımlayabilecek herhangi bir teori yoktur. Buna mukabil, kara deliklerin yakın çevresindeki hüküm süren fiziksel koşullar ve çevresindeki etkisi tanımlanabilmektedir.

Karadelikler yalnız üç parametre ile tanımlanabilmektedir. Bu parametreler, kütle, elektriksel yük ve açısal momentumdur. Karadeliklerin diğer parametreleri (boyu, biçimi vb.) bu üç parametre ile belirlenir. Kara deliğin kütle ve elektriksel yük ile ilgili özellikleri klasik fizik kurallarıyla incelenebilmektedir. Ancak açısal momentumun etkisi genel görelilik kuramına özgü bir özellik taşır. Kara deliklerin kendi eksenleri etrafındaki dönmelerinin sonucu, yakın çevresindeki uzay zamana etki ederek onu eğmek özelliğindedir.

Kara delikler evrendeki en kararlı ve en uzun ömürlü cisimler olmalarına rağmen, sonsuza kadar yaşayamazlar. Hawking ışınımı yaparak çok yavaşça enerjilerini kaybederler. Hawking ışınımı tamamen teorik yollarla tasavvur edilmiş bir ışımadır. Bu, elimizdeki bugünkü teknoloji ile saptanabilecek bir ışınım değildir.

Şimdiye kadar en büyük kara delik, samanyolu galaksisinden 220 milyon ışık yılı uzaklıktaki CID – 947 galaksisinin merkezinde bulunmaktadır. NASA'nın bildirdiğine göre bu kara delik güneşin yaklaşık 7 milyar katı büyüklüğündedir. Kara deliğin yaşının 11,7 milyar yıl olduğu tahmin edilmektedir. Karadelik, galaksinin kütlelerinin 1/10 'una sahiptir. Bu karadelik, içinde bulunduğu galaksinin genişleme hızından daha büyük bir hızla büyümektedir. Yani, çevresindeki galaksiyi büyük bir hızla yutmaktadır. Bu durum, bugünkü modellemelere göre şaşırtıcıdır. Bu durumda, kara deliklerle ilgili

modellerin yeniden gözden geçirilmesi gerekmektedir.

Kara Madde ve Kara Enerji

Kara madde, astrofizikte elektromagnetik dalgalarla (radyo dalgaları, gözle görülebilen ışık, x ışınları, vb.) etkileşime girmeyen, varlığı yalnız diğer maddeler üzerindeki kütle çekim etkisi ile belirlenebilen maddelere denir. Evrende görülebilen maddelerden çok daha fazla karanlık madde olduğu tespit edilmiştir.

Karanlık enerji, fiziksel evren biliminde, astronomide, astrofizikte ve gök mekaniğinde evreni sürekli genişlettiği ve galaksileri birbirlerinden uzaklaştırdığı varsayılan bir enerji türüdür. Evren yaratıldığından beri, Big Bang teorisine göre, sürekli genişlediğine göre, bu genişlemeyi sağlayan bir enerjinin mevcut olması gerekir. Ne olduğu tam bilinmeyen bu enerjiye de karanlık enerji adı verilmiştir.

Bu iki kavramdaki karanlık ibaresi, bunların bırakın maddeyi, ışıkla bile herhangi bir etkileşime girmemelerinden ileri gelir. Işıkla etkileşimleri olmadığından görülmezler.

Evrendeki kütle çekimsel enerjinin incelenmesi sonucu, varsayılan toplam enerji yoğunluğunun sadece % 4 'ünün doğrudan gözlemlenebilir maddelerden oluştuğu tespit edilmiştir. Yani bildiğimiz anlamdaki maddesel yasalar, bilinen evrenin sadece yaklaşık % 4'ü ile ilgilidir. Yine bu toplamın % 22'sinin karanlık maddeden oluştuğu hesaplanmaktadır. Kalan % 74'ünün de evrene dengeli bir şekilde yayılmış olan karanlık enerjiden oluştuğu kabul edilir.

Yıldızların tasavvufi yorumu

Gök kubbe direksiz ayakta durmaktadır. Direk gökleri ayakta tutan sebeptir. Gök için bir tutanın bulunması şarttır. Gök bir mülktür, ona sahip olacak bir malik bulunmalıdır. Bu malik, onu ayakta tutan sebeptir. Göğün maliki ve onu ayakta tutan sebep Allah Teâlâ'dır. Bu husus Fatır suresi, ayet 41 de şöyle ifade edilmektedir: 'Doğrusu, gökleri ve yeri yok oluvermekten Allah tutuyor. And olsun ki eğer yok oluverirlerse, onları O'ndan başka kimse tutamaz...'

Evren hudutsuz yapısıyla bir çok gizemli olgu ve özellikleri içinde barındırır. Bu gizemli olgular içinde yıldızları ve kara delikleri sayabiliriz. Evrende milyonlarca galaksiler ve yıldızlar mevcuttur. Bunlar hareket halinde olup dairesel yörüngeler çizerek hareket ederler.

'Sayısız yıldızları bağına basmış olan gökyüzü, hudutsuz ve çok büyük olduğu halde Allah'ın kudreti etrafında bir değirmen taşı gibi döner durur.' (Hz.Mevlana(k.s.))

Güneşte bir yıldızdır. Güneş ve yıldızlar, tasavvufa göre, Allah'ın gökte çıkardığı tohumlardır. Nasıl tohumlar zaman içinde gelişerek yeni oluşumlara sebep oluyorsa, yıldızlarda hareketleri ve başkalaşmaları ile yeni oluşumlara sebep olmaktadır.

'O her gün bir iştedir.' (Rahman suresi, ayet 29) ayetinde bu başkalaşma belirtilir. Bu başkalaşma, Allah'ın var olanlarda meydana getirdiği başkalaşmalardır. Başkalaşmanın bir kısmı gizlidir ve idrak edilemez. Bir kısmı nefsin algılayacağı kadar açıktır.

Her yıldızın bir feleği yani dairesel bir yörüngesi vardır. Yıldız bu felekte hareket eder. Bu hareket bir çeşit yüzme şeklindedir. Çünkü Yasin suresinin 40. Ayetinde şöyle ifade edilir: '...onların her biri kendi yörüngesinde yüzerler.' Felekler yıldızların seyriyle (yürümesiyle)

meydana gelirler. Yıldızlar, yürüdükleri alan demek olan göğün cisminde hızla hareket ve seyrederek.

Allah Teâlâ, feleklerdeki yıldızların hazinelerine unsurlar aleminde meydana gelecek başkalaşma ve değişmelerin bilgilerini yerleştirmiştir. Bunlar ilahi sırlardır. Yıldızların göksel yollardaki hareketleri vesilesiyle rükünlar (temel unsurlar) aleminde ve türeyenlerde bazı olaylar ve durumlar yaratmıştır. Bunlar göğün emrine vahyedilen şeylerden meydana gelir. Ancak bu vahiyler ilahi sırlar olup mahiyetleri bilinmez. Bu şekilde, yıldızlar Allah tarafından sebep değil vesile yapılmıştır.

Gördüğümüz yıldızlar da bir çeşit suretlerdir. Onların meleklerden ibaret olan ruhları vardır. Bu ruhlar yıldızları yönetirler. Bu durum, insan bedeninin bir ruhu olmasına benzer. Eğer yıldızların ruhları olmasaydı, yıldızların hareket etmesi mümkün olmazdı.

Dolayısıyla felekler meleklerin meskenidir. Meleklerin her günkü sayısı kadar adem oğullarının düşünceleri meydana gelir. Mümin olsun veya olmasın, herkese günde yetmiş bin düşünce gelir. Onları Allah ehli bilebilir.

Ay ve diğer yıldızlar kendi bu feleklerinde hareket ederler ve varlıkları meydana getirmek için konaklarlar. Bu gezme (seyr) esnasında ise unsurlar aleminde oluşan fiiller meydana gelir. Allah'ın yıldızları feleklerinde hareket ettirmesinden yirmi sekiz menzilde meydana gelen şey ise yirmi sekiz harfin varlığıdır.

Yıldızların ışıkları güneş ışığında içkin olduğu gibi, bilgilerin nurları da iman nurunda içkindir. Bilgi kuşkların hükümlerini ortadan kaldırır, iman nuru ise bu kuşklar hakkındaki gerçek yorumu insana gösterir. İman nuru, şeriatın emri demektir.

Güneş tutulması gibi, yıldızlarında tutulmaları vardır. Fakat insanların çoğu bilmez ve inanmaz. Çünkü farklı türlere göre bütün bu tutulmalar, gerçekte kendisi için gerçekleşen ilahi tecelli karşısında tutulan şeyin korku duymasıdır. Eğer Allah bugün yaratıkların gözlerini hakikate açsaydı, denizin ateş olarak kaynadığını görecekti.

Ay ve güneş tutulması kendiliklerinde bir başkalaşma olmasa bile, güneş ya da aydan insanın gözüne çarpan başkalaşmadır. Hakk o esnada güneş ve ayda bulunan Allah korkusunun insanın gözüne ışığın kaybolması şeklinde göstermiştir. Bu da ay tutulmasında doğal perdeleme, güneş tutulmasında ise bilgisel perdelenme ile gerçekleşir.

Sabit yıldızlar karanlık evler olduğu kadar hareketli yıldızlar da öyledir. Çünkü hepsinin zati karanlıktır. Hareketli yıldızların aydınlık hale gelmesi ödünç aldıkları ışıklar sayesinde gerçekleşir. Buna göre, bütün yıldızların gerçek hakikatleri karanlık olup, varlık alemine çıktıklarında Hakk'ın kendilerinde bazı reaksiyonların oluşmasını temin etmesi nedeniyle ışıklı gözük müştür.

Kıyametten sonra bütün yıldızlar, cisimleri kararmış ve büyük yaratıklar olarak cehennemde bulunurlar. Güneş ve ayda ordadır. Onlar cehennemde sürekli doğar ve batırlar. Fakat cehennemde güneşi aydınlatmaz. Onun hareketinden meydana gelen şeyler o yere özgü varlıklardır.

Saffat suresi 6. ayetinde Allah Teâlâ şöyle buyurur: 'Gerçekten Biz dünya göğünü çekici bir süsle, yıldızlarla süsledik. Onu her inatçı şeytandan koruduk.' Aynı şekilde Mülk suresi 5. ayette şöyle ifade edilmektedir: 'And olsun Biz, en yakın göğü kandillerle donattık ve onları şeytanlar için taşlamalar yaptık.' Bu ayetlerde yıldızların göğü süsleyen ışık kaynakları oldukları ifade edilmektedir. Burada neden

yıldızlara şeytanların yaklaşmaları engellenmiştir? Bunun sebebi, daha önce söylediğimiz gibi, yıldızların hareketlerinde dünyada olacak başkalaşma ve olayların bilgisi yerleştirilmiştir. Bu bilgilerin ne olduğunu, cin taifeleri, özellikle cin olan şeytanlar öğrenmek isterler. Bu nedenle yıldızlara yaklaşıp bu bilgilerin ne olduklarını, feleklerdeki meleklerin konuşmalarından dinleyerek anlamak isterler. Ancak Allah'ın bir hikmeti olarak şeytanlara bu fırsat verilmez. Çünkü şeytanlar yıldızlardan kopan birer kor parçası ile kovalanırlar. Eğer şeytanlar dünyada olacak olayları daha önceden bilseler, bu bilgileri dünyada fitne çıkarmak için kendi yandaşları ile paylaşırlardı. Bu şekilde Allah Müslümanları şeytanın fitnesinden bir bakıma korumuş olmaktadır. Bu ne güzel bir nimettir.

Kuran-ı Kerim'de gök aleminin yedi kattan oluştuğuna dair bazı ayetler vardır. Mülk suresinin 3. ayetinde şöyle denilmektedir: 'O, yedi göğü birbiri üzerine yarattı. Rahman'ın yaratmasında bir aykırılık, uygunsuzluk göremezsin...' Bu ayete göre gök alemi birbiri üzerinde bulunan yedi kattan oluşmuştur. İslam alimleri her göğün kalınlığının 500 yıllık bir mesafede oldukları ifade etmişlerdir. Gökler arasında ne bir direk ne de bir alaka vardır. En alttaki gök dünyayı çepeçevre kuşatmıştır. İkinci kat gök birinci katı kuşatmıştır ve bu hal böylece devam eder. Nihayet Arş bütün gökleri kuşatır. Bu gök tabakalarını Peygamberimiz (sav) Miraç olayında teker teker geçmiş ve buralarda diğer peygamberlerle görüşmüştür. Mülk suresinin 5. ayetinde 'Andolsun ki Biz, yere en yakın olan göğü kandillerle donattık.' ifade edilmektedir. Dolayısıyla, bizim gözlerimizle görebildiğimiz yıldızların ve diğer gök cisimlerinin bulunduğu gök birinci kat göktür. Yıldızların seyirleriyle oluşan felekler birinci kat semada (gök) dir. Çünkü feleklere Allah tarafından yerleştirilen gizli bilgilere ulaşmak isteyen şeytanların kovalandığı gene aynı ayette ifade edilmektedir.

Yıldızlar geceleri insanların yönlerini tayin etmeye yararlar. Bu husus En'am suresi, 97. Ayette şöyle ifade edilmektedir: 'Kara ve denizin karanlıklarında yolunuzu bulasınız diye yıldızları sizin için yaratan O'dur.' Aynı şekilde Allah'ın Veli kulları da insanlara doğru yolu gösterdikleri için birer yıldız sayılırlar. Çünkü İslam çizgisinin dışında yaşayanlar, karanlık içindedir. Bu karanlıktan kurtulmak için Veli kulların yol göstermelerine ihtiyaçları vardır. Yukarıdaki ayet bu hususa da işaret etmiş olabilir. Nitekim Peygamberimiz (sav) bir hadisinde 'Benim ashabım yıldızlar gibidir. Hangisinin yolundan giderseniz kurtuluşa erersiniz.' Diye buyurmuştur.

Yukarıda anlattığımız hususlardan çıkan sonuca göre, göklerin yapısı gök bilimcilerinin zikrettiklerinden farklıdır. Tasavvufa göre gök iç bükey bir küre şeklinde değil, bir çadır gibidir. Gök bilimcilerinin bilgisi Burçlar feleğinde sonlanır. Burçlar feleğine Atlas feleği de denir. Burçlar feleği on iki burcun tasvirleriyle dokunmuş ve renklenmiştir. Gerçekte ise bunun üstünde Mükevkeb feleği vardır. Bu feleğe menziller feleği de denir. Mükevkeb feleği diğer bütün felekleri avucu içine almıştır. Mükevkeb feleği, diğer adıyla Menziller feleği akıl ve duyularla idrak edilemez. Ancak keşif yoluyla bir kısmı idrak edilebilir.

Kara deliklerin tasavvufi yorumu

Renkler arasında efendiliği gösteren renk siyahtır. Arif, dünya ve ahirette yüzü kara kimsedir. İlahi tecelli özel olarak sadece bu grupta sürer. Onlar efraddır, yani tektirler. Yüz karalığı ile efendilik, yüz ile imanın hakikati kast edilir.

Varlık nur (ışık) , yokluk ise karanlıktır. Bütün nurlar, üzerine doğduğu

şeyi aydınlatmak üzere gelmiştir. Heyula veya diğer adıyla Heba, varlığı ile karanlığın kendisinde ortaya çıktığı ilk şeydir. Öyleyse heyula, karanlık cevherdir ve şeffaf cisimler ve diğerleri onda ortaya çıkmıştır. Ayrıca alemdeki her karanlık heba cevherindedir.

Hak saf nur, imkansız olan şey karanlıktır. Karanlık yani imkansız hiçbir zaman ışığa dönüşmeyeceği gibi ışıkta karanlığa dönüşmez. Alem nur ile karanlık arasında berzaktır. Özü gereği karanlıkla nitelenmeyeceği gibi ışıkla da nitelenemez. Alem berzah ve ortadadır. Bu nedenle iki ucun hükmüne sahiptir. Bu nedenle alemde ışıkların bulunması yanısıra karanlıkların da bulunması beklenir. Kara delikler, kara madde ve kara enerji bu bağlamda anlaşılmalıdır.

Görülen şeylerin algılanmalarının sebebi, göz nurunun aydınlanan cismin nuru ile birleşmesinden ibaret olduğudur. Keşif sahibi ise gördüğünü hayal nuru ile algılar. Eşyayı görmenin illeti, onların var olması değildir. Hakk'ın buradaki yüzü, görülmeleri için görülenin istidadıdır. Görülen şeyin mevcut veya madum (yok) olması birdir. Çünkü görme kendisine ilişir.

Güneş göğün ortasında bulunduğu halde yeryüzünde kendisini görecektir, herhangi bir canlının gözü olmasaydı, kesinlikle yeryüzüne yayılacak bir ışığı olmazdı. Çünkü her yaratılmışın ışığı kendisiyle sınırlıdır ve onunla bir başkası aydınlanamaz.

İdrak, idrak edilen şeydeki nur sayesinde gerçekleşir. Nur idraki sağlar, fakat kendisi idrak edilemez. Halbuki karanlık idraki mümkün kılmazken kendisi idrak edilebilir.

Allah, karanlığı yaratıkları (veya yaratması için) bir zarf olarak yarattı. Bu nedenle evrende kara ile nitelenenleri de yeni şeylerin oluşumu için

kullanılacak birer mazhar olarak düşünebiliriz. Yaratıkların karanlıktaki geçirdiği süreç, Hakk'ın onların varlık suretlerinde zuhur etmesi için, ayan-ı sabitenin hazırlığı ve ortaya çıkışı (zuhur) kabul etmesidir.

Hakk izzet örtüsünü edinince, akıllar ayan-ı sabitenin yaratılışı kabul edişini algılamaktan engellenmişti. Çünkü olay karanlıkta olmaktadır ve idrak edilemez. Allah'ın dışında hiçbir şey nasıl yaratıldığını ve yaratılışı nasıl kabul edip Hakk'ın mazharı haline nasıl geldiğini, varlıkla nitelenip daha önce madum (yok) denilirken kendisine nasıl mevcut dendiğini bilemez. Bu karanlığın üzerini örttüğü bir durumdur.

Karadelikler evrende bizim ne olduğunu bilemediğimiz bölgelerdir. Tasavvufta bizim alem hakkında her şeyi bilemediğimizi öğrendik. Alemde Allah'ın bize gizli tuttuğu hususların mevcut olduğunu daha önceki makalelerimizde anlatmıştık. Kara deliklerde bilmediğimiz sırlar mevcuttur. Aynı şekilde kara madde ve kara enerjide bu şekildedir. Özellikle kendisinden herhangi bir ışık bize gelmeyince orası hakkında bir bilgi edinemiyoruz. Tıpkı karanlık olan yokluktan ışık olan varlığa çıkışın nasıl olduğunu Allah Teâlâ tarafından bizlere gizlendiği gibi. Bizim varlıktaki her şeyi tam olarak algılamamız akıl yoluyla mümkün olmadığını biliyoruz. Çünkü akıl kelimesi 'ikal' kelimesinden türetilmiştir. İkal sınırlama demektir. Dolayısıyla akıl sınırlı anlamına gelir. Ayrıca keşif yoluyla da bazı bilgilere ulaşamayacağımızı biliyoruz. Çünkü bu, ilahi bilginin ulvi oluşunun bir sonucudur. Oran itibariyle de düşünürsek, bilmediklerimizin idrak edebildiklerimize oranı çok büyük olduğu anlaşılmaktadır. Çünkü aşağıdaki ayette ifade edildiği gibi bizlere çok az ilim verilmiştir: '... Ve size ilimden sadece az bir şey verilmiştir.' (İsra suresi, ayet 85). Bazı İslam alimleri de şöyle söylerler: 'Bildiğim bir şey varsa, o da hiçbir şey bilmediğimdir.'

Yokluk yani karanlık asıldır. Karanlıktan diğer şeyler çıkarılır. Bunun bir

örneği de gece ve gündüzde mevcuttur. Yasin suresi, 37. Ayette beyan edildiği üzere, geceden gündüz soyularak çıkarılmaktır. Öyleyse ortaya çıkma geceye aittir. Gündüz ise gecede gizlidir. Hakk ta şهادeti (görüneni) gaybtan (gizliden), varlığımızı yokluktan çıkardı.

Kara madde ve kara enerjinin tasavvufi yorumu

İdrak, idrak edilen şeydeki nur sayesinde gerçekleşir. Kara maddenin idrak edilmemesi, onun herhangi bir ışığının gözümüze gelmemesidir. Kara madde ve kara enerjisinin mahiyeti ne olabilir? Kara maddenin kütle çekim yasasına göre etki ettiği biliniyor. Dolayısıyla böyle bir madde varlık aleminde mevcut. Ama bize örtülü. Bizim algılamamız imkansız.

Kara enerji ise bir varsayım. Evrenin genişlemesine sebep olan enerji olarak görülüyor. Genişlemeyi açıklayan başka modeller de var. Bu enerji Hak tarafından yeniden yaratma ile evrene verilebilir. Bu nedenle evrenin genişlemesi yeni yaratılan varlıklarla temin edilmiş olabilir. Dolayısıyla kara enerji, Allah Teâlâ'nın emrinde olan ve bizim tarafımızdan bilinemeyen bir kudret tecellisidir. Bu kudret tecellisi ile kainatta bir çok yeni olgular oluşmakta olabilir.

Yukarıdaki düşünceler, göklerde bazı şeylerin bize gizli (gayb) kaldıklarını göstermektedir. Bu gaybın ancak Allah tarafından bilindiğine Müslümanlar iman ederler. Çünkü Fatır suresi, 38. Ayette şu ifade edilir: 'Muhakkak ki Allah semaların (göklerin) ve yerin gaybını bilir.' Dolayısıyla göklerde ve evrende ancak Allah tarafından bilinebilen, fakat insanların bunları bilmeleri imkansız olan gizli şeyler vardır. Kara delik, Kara madde ve Kara enerjiyi bu bağlamda

anlamalıyız.

Sonuç

İslam inancına göre dünyanın etrafı yedi kat gökler ile kuşatılmıştır. Bu yedi katın hepsinin üstünde Allah Teâlâ'nın Arşı bulunmaktadır. Hakk Teâlâ arşına Rahman sıfatıyla istiva etmiştir (yerleşmiştir). Hakk buradan bütün alemleri idare eder.

Dünyaya en yakın olan gök, bizim gördüğümüz ve akılla tasavvur edebildiğimiz göktür. Gök bilimcilerin evren diye tanımladıkları alem bu birinci gök katından ibarettir. Yukarıdaki makalede anlatılanlar yalnızca birinci kat göğe aittir. Bu gökte, yıldızların hareketinden oluşan felekler vardır. Bu feleklerin içine, evrende olacak olan olgu ve başkalaşmaların ilmi Allah tarafından yerleştirilmiştir. Bu ilim zaman içinde melekler tarafından uygulanmakta ve böylece evrendeki olaylar gerçekleşmektedir.

Birinci kat gökteki gök cisimleri arasında kara delikler, kara madde ve kara enerji de vardır. Birinci kat göğün yapısı ve özelliklerinin tamamının bilgisi bize verilmemiştir. Gerek akıl ve gerekse keşif yoluyla bu bilgilerin tamamını elde etmemiz mümkün değildir. Bu bakımdan evrende bizim göremediğimiz ve bilemediğimiz birçok şey vardır. Kara delikler, kara madde ve kara enerji bu bağlamda düşünülmelidir. Gök bilimcilerin umudu, bütün bu bilgilerin tamamını bir gün insanların akıl yoluyla elde edeceği yönündedir. Ancak Kuran ayetlerinin hükmü, yani şeriatın hükmü kesindir. Eğer ayette 'Size ilimden çok az şey verilmiştir' deniyorsa insanların bütün bilgilere kıyamete kadar ulaşmaları mümkün değildir. Burada İslam inancı bunu gerektirir. Fakat insanların

göğü araştırmak için yeni deney ve incelemeler yapması İslam'a aykırı değildir. Ayrıca bunların şöyle bir faydası vardır ki, bütün bunlar alemin nasıl en güzel biçimde ve noksansız yaratılmış olduğunu bize gösterir. Bunlar da Allah'a ulaşmanın delilleri olurlar.

Dostlar! Yer ve gökler Allah Teâlâ'nın hikmetiyle yaratılmıştır. Bizim görevimiz bu yaratılış hakkında imanımızı ve bilgimizi arttırmaktır. Bu da şeriatı iyice öğrenmekle mümkündür. Yani Kuran ayetlerini ve hadisleri çok iyi anlayıp, onları hayatımızda yaşamaya ve müşahede etmeye gayret etmeliyiz. Allah'ın bütün dostlara, evreni İslam şeriatının ilkeleriyle incelemelerini ve anlamalarını nasip etmesini diliyoruz.

Faydalanılan Eserler:

'101 Soruda Kuantum', K. W. Ford, Alfa, İstanbul,2011

'Ariflerin Halleri', , İmâm-ı Rabbânî, Sufi Kitap, İstanbul 2008

'Üç Adımda Evren', D.Garfinkle, R. Garfinkle, Alfa, İstanbul,2012

'Fusûs ül – Hikem', İbn Arabî, İstanbul Kitapevi, 1981

'Fütûhât-ı Mekkiyye', İbn Arabî, Litera Yayıncılık, İstanbul, 2008

'İbn Arabî'nin Fusûs'undaki Anahtar Kavramlar', T. İzutsu, Kaknüs yayınları, İstanbul,2005

'Marifetname', Erzurumlu İbrahim Hakkı, Cami ve Külliye Yaptırma Derneęi, Hasankale, 1980

'Rabbani İlhamlar', İmâm-ı Rabbânî, Sufi Kitap, İstanbul 2005

Yorum ve eleştiriler için : <mailto:oryanmh@gmail.com>

[Anasayfa](#)

[Makaleler](#)